

ПАМ'ЯТАймо МИНУЛЕ.
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 481-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5280
(212) 227-5281

РІК LXXXIII. Ч. 125. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 7-го ЛІПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 7, 1976 No. 125. VOL. LXXXIII

ГОРДИСТЬ ЗА МИНУЛЕ, РАДІСТЬ ІЗ СУЧАСНОГО ТА НАДІЇ НА МАЙБУТНЄ ХАРАКТЕРИЗУВАЛИ НАЙБІЛЬШ ВЕЛИЧАВІ І НАЙБІЛЬШ РАДІСНІ СВЯТКУВАННЯ 200-ЛІТТЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Увесь американський на-
рід, 215 мільйонів людей всіх
походжень і рас, що замеш-
кують континент між Атла-
нтикою і Тихим океаном та
від ріки св. Лаврентія на пів-
ночі до Мексиканської затоки
на півдні, найбільш велича-
во і радісно відзначили ми-
нулої неділі, 4-го липня, ві-
копомну подію проголошен-
ня Декларації Незалежності
З'єднаних Штатів Амери-
ки двісті років тому, 4-го ли-
пня 1776-го року, в якій ска-
зано, що всі люди створені
рівними; що Творець наді-
лав їм певними невід'єм-
ними правами, до яких на-
лежить Життя, Воля і здо-
буття Щастя".

Святкування 200-ліття цієї
незалежності — згідно з о-
цінкою спостерігачів — сво-
їми розмірами, участю міль-
йонів людей, прерізними ім-
презами та, зокрема, своїм
духом і характером перейшо-
до всі сподівання. Дослідно
ціла Америка ликувала, ви-
являючи гордість за своє ми-
нуле, радіючи сучасним та
висловлюючи надії на ще
світліше майбутнє.

Кульмінацією святкувань
була година друга після по-
лудня східного часу в неді-
лю, 4-го липня, в якій 200
років тому у Філадельфії
проголошено Декларацію
Незалежності ЗСА. В тому
часі минулої неділі знову за-
дзвонив Дзвін Свободи у Фі-
ладельфії і до нього долучи-
вся гомін дзвонів в церк-
вах, школах та всіх урядо-
вих і приватних установах
в цій країні. В Нью-Йорку
гомін дзвонів вторгували
дзвони і гудки кількох со-
тень кораблів, американсь-
ких і з багатьох крещів світу.

Святкування продовжува-
лися у вечірніх і нічних го-
динах, як на в більшості ви-
падків безжармонію небоск-
лні майже всіх більших і
менших міст та містечок
мірядами різнобарвних зі-
рок-світел у прерізних фор-
мах розсипалися штучні во-
гни.

Хто в домі не міг чи не
мав можливості брати осо-
бисто участь в цих святку-
ваннях, міг їм приглядатися
та за ними слідкувати і їх
пережувати на телебаченні
чи слухати в радіо, які без-
перервно інформували про
перебіг святкування.

Українці Нью-Йорку взяли активну участь у святкуваннях 200-річчя ЗСА 4-го липня

Нью-Йорк, Н. Й. (Ігор
Дябога). — Вулиці цього
новітнього Вавилону гомі-
ли українськими піснями
і тисячі осіб поділяли
українські танки минулої
суботи і неділі, 3 і 4 липня,
під час святкування 200-літ-
тя Американської Незале-
жності, коли українські ми-
стецькі ансамблі показува-
ли український вклад в
культуру скарбницю цієї
країни.

В суботу, 3-го липня три
українські мистецькі групи
взяли участь у святкуван-
нях 200-ліття ЗСА в рамках
„Фестивалу Спадщини“ в
Рокефеллер Центрі.

Під час програми 64-й
Відділ США влаштував та-
кож показ української істо-
ричної ноші, виснення якої
давала Наталя Чума, а
протягом цілого дня укра-
їнські мистці показували
народну творчість у формі
писанок, вишивок, емалі та
різьби. В цій програмі взя-
ли участь мистці Михайло
Черешнювський зі своїм
учнем Лесиком Кметом,
Константин Шонк - Русич,
Надя Кулинич, Леонтин
Гомосовська і Лілея Вохо-
но. Була також виставка
школи гри на бандурі о.
Сергія К. Пастухова.

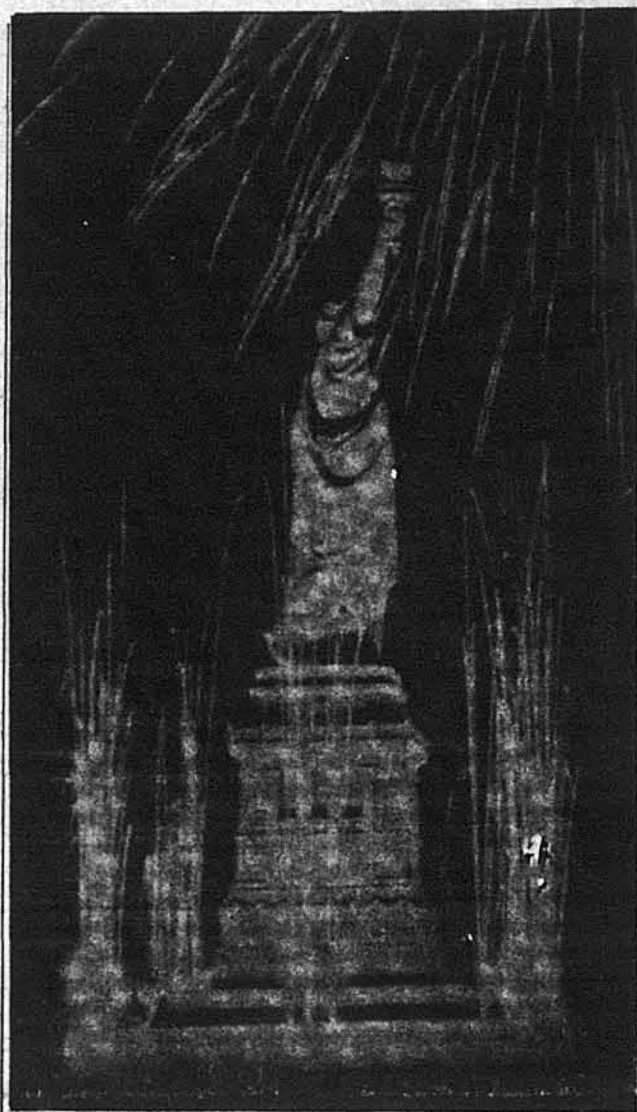
У мистецькій частині між
ансамблями 50 різних етні-
чних груп виступили укра-
їнський Танцювальний ан-
самбль з Асторії під керів-
ництвом Слейн Оприско,
школа українського наро-
дного балету з Озон Парку
під керівництвом Уляни Ку-
нишської - Шмеринської та
школа гри на бандурі о.
Пастухова. Цією юному
ансамблемі приспівувала ві-
дома оперна співачка Га-
ліна Андреевська. Конфери-
ансь для українських висту-
пів була відома телевізійна
акторка українського по-
ходження Кукрицька - Лис-
няк.

В неділю, 4-го липня, то-
чю у 200-річчя проголошен-

які в тому часі парадно про-
пливали водами ньюйорксь-
кої пристані, віддаючи салют
З'єднаним Штатам Америки
в 200-річчя їх незалежності.
Найбільші імпрези проходи-
ли у Філадельфії, колисці
Американської Незалежності,
у Вашингтоні і у Вірджі-
нії та в Нью-Йорку, але прак-
тично кожна місцевість від-
значила ці роковини моли-
твами в церквах, гомоном дз-
вонів та відповідними імпре-
зами. Великий парад „стру-
нних кораблів“ — вітрильни-
ків в ньюйоркському порті
приглядалося біля 7 міль-
йонів осіб, заповнивши кож-
не надбережне місце, як і да-
хи, балкони та мешкання
багатьох будинків, з яких
простягався вид на пристань.
Десятки осіб пригля-
далися цій величній події
також з вікон 15-поверхової
Української Будівлі над Гу-
дсоном по боці Нью-Джерсі.
В параді біля Статуї Свободи
та по Гудсону взяло уча-
сть понад 225 вітрильників
із 31 краї світу та 53 воен-
ні кораблі 22-ох країн світу.

Святкування продовжува-
лися у вечірніх і нічних го-
динах, як на в більшості ви-
падків безжармонію небоск-
лні майже всіх більших і
менших міст та містечок
мірядами різнобарвних зі-
рок-світел у прерізних фор-
мах розсипалися штучні во-
гни.

Хто в домі не міг чи не
мав можливості брати осо-
бисто участь в цих святку-
ваннях, міг їм приглядатися
та за ними слідкувати і їх
пережувати на телебаченні
чи слухати в радіо, які без-
перервно інформували про
перебіг святкування.

Велична Статуя Свободи, яка світлом волі свого смолос-
киту просвітив усім волелюбним людям і народам світу,
у 200-річчя незалежності ЗСА 4-го липня 1976 і сама
була освітлена святковими штучними вогнями.

ЕТНІЧНА РІЗНОМАНІТНІСТЬ ГАРАНТУЄ АМЕРИКАНСЬКІ ВОЛЬНОСТІ — КАЗЕ ПРЕЗИДЕНТ ФОРД

Монтеселло, Ва. — Прези-
дент Джералд Форд, промов-
ляючи тут на порозі будинку
Томаса Джефферсона до
групи 105 новозаприжених
американських грома-
дян із 23-ох країн, підкрес-
лив konieczність збереження
„нашої культурної, етнічної
і расової різноманітності“,
як забороло проти небезпеки
супільно-культурної одно-
манітності і політичного то-
талітаризму. Церемонію за-
пришення нових громадян
перевів в понеділок, 5-го ли-
пня, в першому дні третього
сторіччя Америки, член Най-
вищого Суду ЗСА, Люїс Ф.
Павелл, під час церемонії,
яким приглядалося понад
5,000 мешканців цього міс-
течка, в якому жив і працю-
вав Т. Джефферсон, автор
Декларації Незалежності
З'єднаних Штатів Америки
третій президент новона-
родженої держави.

Президент Форд, прилетів-
ши із столиці гелікоптером
після ряду виступів на різ-
них програмах у зв'язку з
відзначенням 200-річчя Аме-
риканської Незалежності,
вказав на культурну різно-
манітність як основу амери-
канської нації. „Нескована
залишками перестарілих
міжусобиць, молода амери-
канська нація справді вірила
в це, що всі люди є створені
рівними“, — говорив прези-
дент Форд, закликаючи но-
возаприжених громадян
бути сторожами тих свобод,
які гарантує американська
конституція. „Пам'ятайте,

Брежнєв не взяв участі у відзначенні 200-річчя ЗСА

Москва. — Ройтер інфор-
мує, що генеральний секре-
тар ЦК КПСС Леонід Бреж-
нєв не взяв особисто участі
у відзначенні 200-річчя Аме-
риканської Незалежності, а

що без законів нема волі, а
чим більше свободи ви даєте
другим, тим більше ви самі
втішатиметесь нею“. Власне
послання різних культур і
традицій, — твердив прези-
дент Форд, — і здібність аб-
сорбувати пришельців з різ-
них країн світу уможливили
Америці стати „унікальною
країною“. Додаючи небез-
пеку в одноманітності, яка
може довести до тоталітариз-
му, президент Форд закликав
до збереження культурної
різноманітності і принципів
гуманності.

„Я уважаю, що американ-
ці — чудовий народ, індиві-
дуально і в громадах, а єди-
на їх відданих З'єднаним
Штатам Америки“, закінчив
свою промову президент Дж.
Форд, відлетівши негайно до
Вашінгтону, де він вже в се-
реду май привітати королеву
Великої Британії, Єлисавету
ІІ, яка прибула до Америки.
Щоб взяти участь у святку-
ваннях 200-річчя Незалеж-
ності.

В неділю, 4-го липня, пре-
зидент Форд промовляв у Фі-
ладельфії до понад 1-го міль-
йона осіб, які взяли участь
у святкуваннях 200-річчя Аме-
риканської Незалежності
в цьому багатому на історич-
ні традиції місті. Раніше пре-
зидент Форд промовляв у
Веллі Фордж, Па., а після
виступу у Філадельфії відле-
тів до Нью-Йорку, де він із лі-
таконосця „Фортстел“ при-
гледяв величавий парад
копалів, повернувши опісля
до Вашингтону.

Що його організувала амери-
канська амбасада в Москві.
З високих кремлівських во-
лодарів був привітний тільки
міністр закордонних справ
Андрей Громико.

ПОЛІТВ'ЯЗНІ В ССРС ПРИВІТАЛИ АМЕРИКУ З 200-ЛІТТЯМ

Москва. — Міжнародні пресо-
ві агентства інформують,
що 14 політв'язнів в'язнів Со-
вєтського Союзу окре-
мою заявою привітали З'єднані
Штати Америки та амери-
канський народ з 200-літтям
Незалежності. Ані ко-
лючі доти, ані кулемети, ані
вежі сторожів, ані сторож-
кі собаки — ніщо не може
зупинити нас, політв'язнів
в'язнів ССРС, від того, щоб
ми були разом з Вами в цю
велику годину світової історії“ —
сказано в заяві політ-
в'язнів, текст якої поширено
між західними кореспон-
дентами. В заяві далі ска-
зано: „Ми бажаємо амери-
канському народові здійснення
його цілей, встановлення
Батьками-Основоположниками
— створення братерства
вільних націй, сім'ї вільних
народів“.

Вістку про це прийняття для
Америку в 200-ліття її
незалежності передав за аген-
ством „Юнайтед Пресс
Інтернешнел“ ньюйоркський
щоденник „Дейлі Ньюз“ з
6-го липня, додаючи, що під
заявою були підписи політ-
в'язнів з різних концтаборів
ССРС, але не подас прізви-
щ.

УРЯД ЗСА ІНТЕРВЕНЦЮВАВ У МОСКВІ В СПРАВІ МОРОЗА

Нью-Йорк, Н. Й. (УККА) —
3-го червня ц.р. Екзекутив
УККА вислала телеграму до
президента Форда, прохачи
його інтервеніювати в совєт-
ському уряді в справі „нега-
йного звільнення Валентина
Мороза та надати йому право
амністії так, щоб він міг
повернутися до своєї родини
і поправити своє підірване
здоров'я“. В телеграмі також
зазначено, що президент
Форд вже раз інтервеніював
в цій справі під час його кон-
ференції з Леонідом Бреж-
нєвим пізньою осінню 1974
р. у Владивостоці.

Дня 18-го червня ц.р. Ек-
зекутив УККА одержала
офіційного листа з Білого
Дому, підписаного Роналдом
Л. Еліотом, директором пе-
реписки, в якому підтверд-
жено, що Уряд ЗСА недово-
льно порушив справу Моро-
за в совєтському уряді. В
листі з БілогоДому сказано:

„В імені президента Форда
дякую Екзекутиві УККА за
телеграму з 5-го червня в
справі Валентина Мороза.
Після зустрічі президента
Форда з етнічними організа-
ціями в Мільво, занепокоє-
ня Уряду ЗСА і американсь-
кого народу в справі тепері-
шнього положення п. Моро-
за знову доведено до уваги
совєтського уряду, який, як
Вам відомо, уважає справу п.
Мороза стисло внутрішньою
справою. Однак, Уряд ЗСА

Картер переговорює з кандидатами на віцепрезидента

Плейнс, Джорджія. —
Джиммі Картер, успішний
єдиний кандидат Демок-
ратичної партії на президен-
та ЗСА, заявив тут, після
відбуття ним розмови з се-
натором Едмондом С. Москі,
що згаданий є повністю квалі-
фікованим кандидатом на
віцепрезидента ЗСА, але й
го, Картера, деція в цій
справі западе не скоріше, як
на слідуючий тиждень. До
того часу Картер ще зустрі-
неться з іншими можливими

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙСЬКОВИКІ УСПІШНИМ РЕЙДОМ ЗВІЛЬНИЛИ ЗАКЛАДНИКІВ

Тель-Авів, Ізраїль. — Гру-
па ізраїльських військовиків
виконала в неділю, 4-го ли-
пня, ц.р., вдалий напад на те-
рористичну групу Палестинсь-
кої Визвольної Організації
в Уганді (понад 2,000 миль
від Ізраїлю) і звільнила усіх
закладників, які були захоп-
лені разом з літаком фран-
цузької лінії „Ейр Франс“,
вбиваючи при тому усіх 7-ох
терористів. Ця відважна ак-
ція ізраїльських військови-
ків, які виїхали були до У-
ганди трьома військовими лі-
таками, викликала загально-
прихильні коментарі у світо-
вій пресі і заяви представ-
ників урядів. Президент Дж.
Форд і голова багатьох ін-
ших держав переслали уря-
дові Ізраїлю gratulacii з на-
годи цієї бравної акції, яка
врятувала життя кільком де-
сяткам осіб, яких терористи
погрожували знищити у ви-
падку, якщо Ізраїль та інші
країни не додержат передум-
ов і не звільнять з в'язниць
бажану кількість арабських
терористів. Очевидно, що
президент Уганди Аді Амін і

деякі африканські країни, як
також Єгипет, засудили ак-
цію ізраїльських військови-
ків і назвали її „досі нечува-
ним терористичним актом, я-
кий порушує суверенність
Уганди“. Диктатор Уганди
Амін заявив в понеділок, 5-
го липня ц.р., що він резер-
вує собі право відплатної ак-
ції у будь-якій формі проти
Ізраїлю, як також погрози-
в Кенії, яка нібито співпра-
цювала з Ізраїлем і дозволи-
ла ізраїльським літакам зро-
бити висадку на її території
для поповнення пального.
Амін переслав також фор-
мальний протест до генера-
льного секретаря ОН Курта
Вальдгайма і Організації
Об'єднаних Африканських
Країн, домагаючись розгля-
ду цієї справи Радою Безпе-
ки ОН. Загально беручи, від-
важна акція ізраїльтян ви-
стикала не тільки здивуван-
ня, але й подив, доказом чо-
го було загальне привітання
урядом і населенням Ізраїлю
військовиків, які брали у-
часть в акції і яких там і в
багатьох інших країнах сві-
ту уважають героями.

Комуніста обрано на спікера Палати Послів в Італії

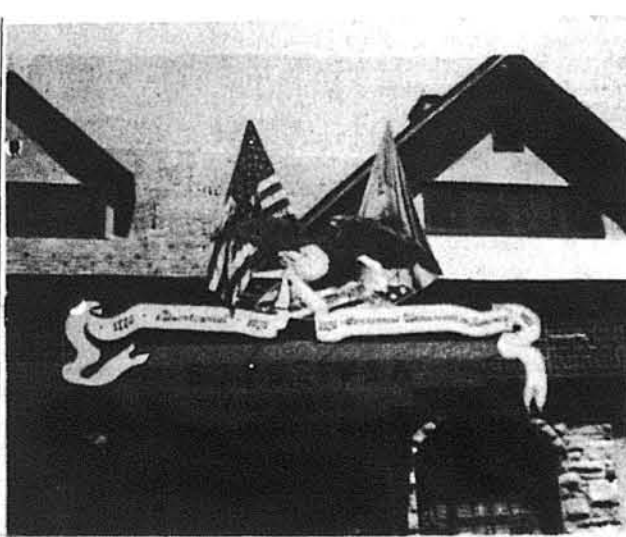
Рим, Італія. — Велике
здивування у світі, як також
в самій Італії, викликало по-
відомлення, що Палата Пос-
лів, яка відбула своє засідан-
ня в понеділок, 5-го липня
ц.р., обрала на свого спіке-
ра Педра Інграо, члена Ко-
муністичної партії Італії, да-
ючи тим самим Італійській
компарті найважливішу у
парламентарну позицію від-
творення Італійської рес-
публики 30 років тому. На
президента Сенату був обра-
ний відомий політичний діяч
Аміноре Фанфані, член
Християнсько-демократи-
чної партії. Вибір спікера і
президента були єдиною
точкою в програмі засідання
обидвох палат. Особа Педра
Інграо, який належить до
так званого „твердого ядра“
в комуністичній партії Італії,
з несприятливою не тільки
для християнських демокра-
тів, але також для багатьох
інших політичних партій,
включно із соціалістичною,
керівники якої висловили
застереження до його особи.
В голосуванні Педро Інграо
одержав 488 голосів; 117 го-
лосів були віддані порожні-
ми і 8 на інших кандидатах.

УРОЧИСТИМ ВІДЗНАЧЕННЯМ 200- І 100-РІЧЧЯ СОЮЗІВКА ЗАПОЧАТКУВАЛА ЛІТНІЙ СЕЗОН

Союзівка (з.с.) — Урочи-
сто, різноманітно, бурхливо
і опоготолуно відмітила ця
оселя УНСоюзу подвійний
ювілей 200-річчя Американсь-
кої Незалежності і 100-
річчя українського поселе-
ння в ЗСА під час триденного
вікенду, 3-5 липня, з участю
біля 3,000 осіб з різних за-
кутків цієї „країни вільних“,
які насолоджувались гарною
соняшною погодою, різнома-
нітними імпрезами і завжди
на час готівими устаткування-
ми Союзівки. Переважаю-
ча більшість молоді серед
відвідувачів подбала про гу-
чно-веселі настрої, включно
із традиційними штучни-
ми вогнями, які різними ко-
льорами пролизували небо в
завечір'я 200-літніх уроднів
Америку, наперемін з при-
родними блискавками, які
немов шрапнелі вибухали в
півнірі і дсдавали особливо
го забарвлення святочно-ве-
селій атмосфери.

Ще в п'ятницю увечері, 3-
го липня, сотні автомобілів з
позначеннями різних штатів,
але й з обов'язковим укра-
їнським тризубом на синьо-
жовтому тлі спішили на Со-
юзівку, заповнюючи не тільки
паркувальні місця, але й
дорогу до воріт оселі. Забав

під зоряним небом, під звуки
оркестри Союзівки під керів-
ництвом акордеоніста Алека
Худолія із вокалістками Ма-
русєю Штінг та Орисею
Гевка, затягувалась довго
пора північ. Гостей при вході
до гостиниці вітав великий
орел, герб Америку, і амери-
канський та український
прапори, якими забарив го-
ловний будинок оселі з на-
годи подвійних роковин ми-
стець-малар Володимир Ба-
чинський. Подібно стилізова-
ним позначенням прикра-
шували сцену аудиторії па-
вільйону „Веселки“, де у ве-
черніх годинах, при ащерт
виповнених залі, виступили
чільні українські артисти,
сопрано Шарльота Ордасі-Ба-
ранська і бас-баритон Анд-
рій Добрянський, обос з Ме-
трополітальної Опери в Нью-
Йорку, які виконали ряд со-
лов'ячих точок і дуетів під
фортельяновий аккомпанья-
мент Томи Гринькова. Про-
граму вечора, яку двомов-
но вела Аня Дидик, Ш. Орд-
асі-Баранська і А. Добрян-
ський закінчили мелодійним
дуетом „Не забудь коняч
днів“ М. Лисенка до слів І.
Франка. Серед численних го-
стей А. Дидик привітала

Союзівка під знаком 200- і 100-ліття: вхід до Гостиниці,
головного будинку, прикрашуват дві прапори, зоряний
американський і синьо-жовтий український, орел та відпо-
відні написи. Декорацію виконав мистець Володимир
Бачинський

председнику УНСоюзу Йоси-
па Лисогора і його дружини
Марію, родини виконавців
програми та управителя оселі
В. Кваса, відмічуючи його
і його працівників вклад у
звезичання ювілейних роко-
вин на Союзівці. Після про-
грамі гості танцювали в за-
лі і на терасі під звуки ор-
кестр Союзівки з вокалістко-
ю О. Ворбич-Кордубою і
„Темпа“ під керівництвом
Іриней Ковалів. Коротка бу-
ря, яку попередила блиска-
вця, не агасила ентузіазму
гостей, які танцювали допіз-
(Закінчення на стор. 4-й)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issue combined) by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1976.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65 ц. м.с. За кожну зміну адреси — 25 ц. м.с. Чеків "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відозвати до редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи матеріал повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задрасовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Східна політика ЗСА

Німечка популярна газета „Ді Вельт“ ще в травні цього року підняла була справу не цілком правильною східної політики уряду ЗСА і закинула Вілму Домові, що він веде дуже небезпечний експеримент коштом не тільки повновладних народів і тих, що знаходяться під соціальною домінацією, але також коштом Західної Європи, загроженої московським імперіалізмом і застрашаною військовою машиною Союзу, змусованою перед б'юрократом. Газета покривалася широкими цитатами московської „Правди“, органу КПРС, яка реагує дуже швидко і відкрито на суперечки, що розгорілися були в ЗСА на тему американської зовнішньої політики і політики співіснування з СРСР, між іншим, знову видигнула справу „зміненіх силів відносин“ між СРСР і Союзом сьогоднішніх силів, а американці слабші, бо, мовляв, ЗСА „вже давно втратили свою роль світового післявоєнного і перестали бути жандармом світу“.

Треба відмітити, що таку оцінку американської східної політики на європейському континенті використовують совіти дуже систематично і послідовно. Допомога цієї союзу, очевидно, „доктрина“ Сонненфельда, який є головним дорадником державного секретаря Генрі Кіссінджера у справах Східної і Західної Європи, та який, як відомо, недавно заявив, що Америка мусить працювати в напрямі „більш органічного і природного“ об'єднання східно-європейських держав з Москвою, щоб оминати загрози третьої світової війни, яка може розгорітися на Сході в наслідок напруженості між повновладними і повновладцями.

В Москві, очевидно, переконали — міркує „Ді Вельт“, що курс державного секретаря Кіссінджера і висловлювання Сонненфельда не мають суб'єктивного характеру та що вони напевно узгоджені з президентом Фордом. Зрештою цей курс східної політики Державного Департаменту ЗСА не новий і він є результатом довгого процесу, який розпочали Форд і попередники — Кеннеді, Джонсон, Ніксон. Заяви Кіссінджера про те, що ЗСА мусить стимулювати помірковану союзову політику, звучать у понятті Кремля як визнання, що Америка мусить задовольнитися формою політичної коєкзистенції і не може більше претендувати на керівну роль у світі. Також, коли ЗСА установа свого офіційного політичного заохочує повновладних до „більш органічного об'єднання“, то чия тактика не розухалить Москви і чи не захоче Москва маршувати далі на Захід, вважаючи, що рівновага сил змінилася і час працює в користь СРСР. Газета закінчує свої міркування думкою, що добре було б, коли б уряд ЗСА припинив політику Кіссінджера і розпочав реальною прийняти загрозу російського імперіалізму для Заходу та відібрав Кремлю охоту до авантюри.

Такі тверезі голоси в Європі слід тільки привітати. Вони бо свідчать, що Європа свідомо союзової загрози, а якщо так, то вона напевно готуватиметься до оборони своєї волі і незалежності.

Сумерк союзовської домінації

Уже віддавна можна було спостерігати різницю думок в комуністичному таборі, який дотепер цілком ориєнтувався на Москву і вважав її своєю „Меккою“ у всіх відносинах, за винятком китайського колюса і Албанії. Так було принаймні до ХХ-го з'їзду КПРС, на якому Нікіта Хрущов розпочав розвідувати Сталіна і сталінізм. Деякі комуністичні партії Заходу, особливо ортодоксальні, тоді також засудили сталінський період. Але не було звороту в напрямі децентралізації і частинної переоцінки „комуністичних цінностей“, що повинно було забезпечити дальший розвиток компартій на Заході серед демократичних суспільств. Коли ж в СРСР поступово почав відроджуватися несталінізм з притаманною йому формою терору й насильства та „культу особи“, а союзовський комунізм, відмінна форма російського імперіалізму, став загрожувати країнам Заходу, „розбіжності думок“ почали перетворюватися в ідеологічний конфлікт, який постійно поглиблювався на протязі останніх 20-ох років.

До сумерку союзовської домінації над комуністичними партіями в західних країнах прийшло на конференції європейських комуністів, яка розпочалася у Східному Берліні у вікторію, 29-го червня ц. р. і на якій, після вислухання промови Леоніда Брежнєва та верховодів 28-ох інших компартій, прийнято 30-го червня декларативний документ, який дозволяв кожній компартії йти „власним шляхом до соціалізму“, і як говориться в документі, „розбудовувати інтернаціоналізм, добровільну співпрацю і комуністичну солідарність на базі ідей Маркса, Енгельса і Леніна, але на принципах повної рівності, незалежності і свободи та неутручання у внутрішні справи одні інших“. У цьому випадку Москва, як виходить з мови документу, не мала ніякого виходу і мусила піти на далекойдучі компроміси.

Очевидно, труднощі сьогоднішні, як далеко слягатиме союзовський компроміс і наскільки він ширший, але вже сама стриманість кремлівського верховодів Леоніда Брежнєва у його виступі і промовчання союзовської домінації, хоч би з погляду досвідченості у керівництві комуністичним рухом, про що це так недавно гадувала з ізді димецьких комуністів Михайл Суєлов, говорять, що доцьогочасна доктрина „монолітного комунізму“ практично перестала існувати. В аналітичній вісті кореспондента „Нью Йорк Таймсу“ говориться, що коли закінчили читати документ, один з болгарських делегатів у слухах заявив: „Що сталося з міжнародним комуністичним рухом, якщо він не здатний сьогодні навіть виступити об'єднано проти капіталізму“. І ця заявка болгарського комуніста дуже характерна, коли йдеться про оцінку комуністичного руху. Нації залишаються основними силами в світі — заявив румунський Ніколае Чаушеску, а Москва є тією силою, яка веде в цілком протилежному напрямку і яка нищить нації в ім'я забезпечення інтересів російського імперіалізму.

Роман Рахманінов

ПОЗА МЕЖАМИ СФЕРИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Сьогодні в Україні та інших націоналістичних східно-європейських країнах чимало смислових вільнодумців, які своїм смислом великодержавних інтересів здивували вільну частину людства і заскочили своїх залюблених співграждан.

З-поміж цих вільнодумців тільки українець Валентин Мороз глибоко вразив душі вдумливих українців такою мірою, що мільйони людей іншого роду дізналися про нього і виступили в його обороні.

Ми далі з подивом обмірковуємо його подвиг, що привернуло увагу людства до України та до прагнення українців жити своїм стилем у своїй власній суверенній державі.

Валентин Мороз, не зробивши компромісу і не ставши на шлях т. зв. легального підходу в межах союзовської конституції, збудив багатьох своїх земляків, що засудили залюблених матеріальним буттям або й лінністю думки.

Душевно мертвих він воскресив до активного життя в українській спільноті. Охляли патріоти в захоті продовжувати свою боротьбу за право української людини та української нації на власне життя. Асимілювання українських нащадків по різних державах він повернув духовній українській спільноті, а багатьох з них спонукав до політичних виступів.

Навіть найчерствіші песимісти зворушилися на вид численних молодих людей, що велико демонстрували по містах Канади, Америки, Англії та Австралії, а то й безпечною для їхнього здоров'я голодівкою примушували навіть державних діячів сказати своє слово в обороні українців.

Згадав б хоча їхній успіх у Канаді. Керівні члени канадського уряду, разом із прем'єр-міністром Пьером Трудо зробили ряд дипломатичних заходів у справі Валентина Мороза та інших українських політ'язнів. Ще в лютому 1974 року, повернувшись з поїзду до Сов. Союзу, тодішній міністр закордонних справ Канади Мічел Шарп окремим листом з'ясував мені частину цих заходів:

„В офіційних розмовах з міністром закордонних справ А. Громоном я привернув його увагу до стурбованості, що й висловили у канадському парламенті депутати, а також окремі канадці та організації по всій країні з приводу становища українців у Союзі. Він відповів, що передає серйозні застереження трактуванням свєрів і вільнодумців. Не зважаючи на рішучу відповідь п. Громома, що все це внутрішні справи, я певен того, що було корисно висунути ці питання...“

У травні 1976 року речник міністерства закордонних справ у парламенті в Оттаві, Любов Колєська

„ЖАРТ“

[Картинка з Нью-Йоркської діяльності]

Небесні зінці згущували темін; ледь зарисовувалися силуети доміїв і дерев. Зичев'я блискавка іскрами шляхом розкопала небо й у світлі виструпувалися антени, розкідали блідим світлом шибки у вікнах. І, немов смертельний постріл, аварія грім, сколихнувши тишу. А тоді за ним густо полетіли краплини дощу, холодини струменями проминаючи землю.

Ще одна блискавка, а за нею повільно світла... Замаячили зариси нью-йоркських кам'яниць, і поміж ними висунулися наріжні високі дим, приушлений, покірний, начебто стлався своєю жалюгідною вбогості. Відмікненою брамою торгав вітер, здавалось, що мить і вона зірветься із своїх завіс. На кам'яниці ніякого числа, тинк на стінах з'явився шортками тріщинами; деякі вікна без шибки, а на одній із них вікнониці була об стіни, тріпотіла розпачливо у вітрі...

Знову гримнув оглушливо грім і розсучував кленове височенне дерево. В шом ж мить у будівлях погасили світла, почувся схвилюваний гомін голосів і душинні швидкі кроки.

У темряві кімнати біля вікна наріжної кам'яниці почувся слова: — Анно, де ти? Я боюся.

Ія відповів заспокоєний, контрольний голос: — Не хвилюйся, Ларисо, незбаром все налагодиться.

І знову біля вікна чути слова, немов ледь-шепіт: — Одна, друга, третя, як їх багато, вони зашвидко біжать по шибці, їх годі пархувати. — І знову: — Одна... — Що це ти рахуєш, Анно? — Краплини дощу... Я чує кожен їхній стукіт. Вони, як людське серце, ритмічно б'ються об скло... — Ларисо, забудь про краплини, забудь про дощ. Завтра буде сонце, і ми разом підемо до парку на прогулянку. Ти любиш дивитися на квіти, правда? А потім я відпроваджу тебе додому, а сама виберусь на закупки і щось доброго тобі принесу. Може солоних горішків?

І. Світ

РІВНОВАГА ТА ПОТЕНЦІАЛ

За останні пару років та зскрема в цьому році ведення велика дискусія, яка фактично є взаємодією між союзовської й американської флоту та яка з них має перевагу, якщо взагалі можливо гаворити тапер про перевагу.

На ці питання немає кадогрічної і точної відповіді, мабуть тому, що відповіді просто неможливо. Це ж бо не порівняння, скажімо, двох автомобілів, який з них кращий для їзди; адже флоту складається з різних кораблів, різного призначення й різного озброєння, мова бо йде про військової збройні сили на морі.

З розгляду кількості кораблів можна думати, що оидив флоту майже однако-ві, що тільки Совіти мають значно більшу кількість т. зв. бойових кораблів малого розміру для побережної охорони, а також мають більшу кількість підводних човнів. Але слід взяти до уваги той факт, що в ближчі рски кількості кораблів в обох флоту зменшиться тому, що старі судна мають відійти, а на їх місце придуть нові коострукції. Кількість цих нових буде значно менша, ніж старих, які вийдуть з експлуатації, бо кошти будувати модерні кораблі веденські, і обидва флоту не мають стільки фінансних фондів для цієї зміни.

Стан на 1 січня 1975 р. був: Кружляки та інші великі кораблі — ЗСА — 180. Союзовський Союз — 221. Малі бойові кораблі — ЗСА — 15. Союзовський Союз — 85. Підводні човни включно з атомними — ЗСА 118. Союзовський Союз — 325. Десяти кораблі ЗСА — 65. Союзовський Союз — 96. Треба зазначити, що 37 американських винищувачів включені в морську резерву й обслуговуються окремими резервними командами.

Аналізуючи ці числа, ставимо питання, яка флоту зильніша? Американський і штаб дає таку відповідь: проста кількість не дає відповіді. В час нуклеарної зброї й енергії для руху кораблів порівняння є дуже складне, і голське, що обидва флоту побудовані для різних завдань. Отже: одна флоту зильніша під одним аспектом, під другим — слабша. Загалом вважається, що американська флоту зильніша, зскрема в групі авіоматок, кораблів для десантів, виявлення підводних човнів, американської „субмарини“ більш досконалі, тихіше плывуть і швидше, їх підводне постачання краще. Зокрема постачання надводними атомними кораблями.

Такий американський погляд на силу флоту підлягає також союзовський адмірал Горшків, кажучи, що „кораблі не можна рахувати кількістю, або тим, скільки вони видають одночасно снарядів — мін або ракет на ва-

гу“. Він, до речі признався, що Союзовська флоту має перевагу в анти-корабельних ракетах, в малих бойових кораблях, в кількості підводних човнів загалом, в слідуванні на морях за вогном, і починає більше вживати новіших приладів. Союзовський Союз почав будувати авіоматок класа „Кі-ів“, щоб мати можливість вжити літаки для наступу й охорони та виявити присутність союзовських бойових сил на океанах. Ці нові кораблі дадуть Советам можливість більшій активності на морі й більшу контролю морських шляхів у майбутньому.

Ці зусилля Москви дуже важливі, — союзовська флоту не має добрих практики в минулому. Вона не мала кожного досвіду під час останньої війни та після неї в той час, як старші офіцери американської флоту здобули у своїй службі добрий досвід під час і останньої кризи в Корейській та пізніше у В'єтнамській війнах. На протязі останніх тридцяти літ, отже після закінчення Другої світової війни американська флоту мала дійсно велику практику, чого союзовський флоту не має.

Тепер питання: чи авіоматки загрозили можливими атаками ворога, — в даному разі союзовською флоту, голське підводними човнами? На це питання знавці відповідають, що авіоматки загальні досить безпечні в своєму плаванні, а шкода для них мінімальна у випадку вдарів мінами чи ракетами, — окрім атомної бомби, — при тому їх рухливість і дуже сильна охорона ставлять їх у значно ліпші умовини, аніж авіозабити на землі, які можуть стати об'єктом нападу партизанів чи відмови „приятельського“ уряду певної країни, який відмовить їм права перебування на тій країні території.

Вважається, що модерна американська авіоматка має великі можливості утримуватися та виконувати свої доручення у порівнянні з іншими воєнними силами й одночасно є найбільш могутня зброя сьогодні.

Наводимо заяву адмірала Зичувалта, який сказав: ми не купуємо кораблів тому, що вони є недоторкані, а тому, що вони добрі для вжитку, хоч вони й можуть бути ушкоджені, прсте ми робимо все, щоб це ушкодження було для них мінімальним. Це ми робимо зараз, і кораблі типу „Німц“ будуть найліпше забезпечені і найменш можуть бути ушкоджені, — так вони плянують-ся і так будуть.

Варто теж згадати важливу заяву, яку зробило американське морське командування під час перелучення бюджетових плянів. В ній була повна оцінка можливостей та труднощів для американської флоту на випадок війни й тимчасової втрати деяких морських шляхів. Це вже проєкція у майбутнє. (Продовження буде)

ЗАМОВЧАННИЙ МИСТЕЦЬ

18 червня в Українському Домі Науки в Мюнхені, на запрошення УТТГ, мав доповідь О. Крашенінніков із Філіадельфії. Зоолог з російським прізвищем, націоналістично українець, як іншого сучасники — діячі української культури: Павло Зайцев, Микола Зеров та Михайло Зеров (Орест), Михайло Хавлюков (Філітов), Олександр Русов та його сини Михайло і Юрій, Крашенінніков любив і мистецтво, особливо ж українське мистецтво.

Свєю доповідь в Мюнхені присвятив він Юрієві Нарбуту, що виростав в Україні за царського режиму, вчився малювати, зокрема графіки в Петербурзі та в Мюнхені, і найбільші мистецькі досягнення мав у Рігному краю в Києві. Не судилося Нарбуту довго жити. Народжений 1880 року, Юрій Нарбут у Києві 1920 р. вже під російською більшовицькою окупацією. Проф. Крашенінніков подав головні факти з життя Нарбута, котрі мало або й зовсім невідомі нашому громадянству. Крашенінніков учився в гімназії в Глухові на Чернігівщині, де вчилися теж брати Нарбута — Юрій і Володимир. Володимир був визначним поетом, письменником російською мовою.

Дитинство своє Юрій Нарбут прожив на батьківському хуторі біля Глухова, що звався „Нарбутивка“. Доповідач стверджує, що Юрій Нарбут мав середні успіхи в навчанні у школі, але вже в гімназії він здивував учителя малювання своїм хистом рисувати графічних творів. Одним із перших його творів була ілюстрація до середньовічного французького епосу — „Пісні про Роланда“.

Батько Нарбута мав університетську освіту і хотів, щоб сини студіювали право. Але Юрій Нарбут мріяв про мистецтво. Проти батькової волі він рушив у царську столицю — Петербург, де була Академія Мистецтв і у якій свого часу вчився і Шевченко. Швидко нагодою Нарбут познайомився з видатним російським малюрем — мистцем, на ім'я Олівін. Білібін високо оцінив талант Нарбута і допомагав йому порадами і вказівками. Білібін виконував замовлення ілюстрацій до книг, зокрема мали славу його малюнки на теми російських народних казок. Він рекомендував видавцям Нарбута „як ілюстратора, і це дало молодому мистцеві популярність і теж матеріальне забезпечення.

Однак Нарбут не задоволювався на наслідуюнн мистецького стилю Білібіна. Він хотів довершити своє знання й хист знайомством з творчістю західноєвропейських мистців. У Мюнхені Нарбут учився в студії словацького малюра Амбе і повернувся в Петербург в північ розквіту свого таланту. Крашенінніков показав кольоровими діапозитивами, як Нарбут відійшов від сти-

лю Білібіна і знайшов свій власний оригінальний мистецький стиль. Після упадку царського режиму 1917 р. Нарбут неслихався на запрошення в Україну. Тут він побачив „красу — відродження країни“ (Олесь), і мистець став свідомим українцем — патріотом. Нарбут дав мистецьке оформлення для українських журналів і книжок і творить графічну „Абетку“ (Буквар). Він перебував в товаристві українських поетів, учених, редакторів і видавців і знаходить час для творення (разом з іншими) веселої пародії: то була постань київського міщанина „Луки Грєбуздова, що жив у XIX столітті“. Цього Грєбуздова гурток поетів і мистців присвятив різні поезії й спомини, а Ю. Нарбут нарисовав „портрет“ Луки Грєбуздова...

Уряд Української Народної Республіки замовив Нарбуту малюнки для паперових грошей, котрі були надруковані року 1918. Теж державний герб УНР виконав мистець та інші завдання. Юрій Нарбут тяжко порежонився трагедією України, що знову потрапила під чуже панування. Смерть перевернула творче життя видатного мистця на весні 1920 р. В Києві його тіло спочило навіки поблизу могилі Лесі Українки, Михайла Коцюбинського та інших діячів української культури.

Доповідач зазначив, що Москва не шанувала славоного графіка Юрія Нарбута і його творчості замовчує. Це помста за його український патріотизм. Після доповіді Крашеніннікова взяв слово Панас Феденко. Він поділився з присутніми своїм спомином про сумну пригоду в родинному житті Нарбута. Він дуже любив свою дружину і мав від неї двох дітей. Збереглися малюнки, на яких мистець змалював себе, дружину й дітей. 1918 році, як оповідав Павло Зайцев, був Нарбут у веселому українському товаристві: були співи й танці. Дружина Нарбута жартом підпалавала свого партнера, і мистець не міг їй цього подарувати.

Проф. Феденко додав, що познайомився з пані Нарбутовою в Січеславі (тепер Дніпропетровське) в літі 1918 р. в домі української родини Котових. Катря Котова (замужем Казановська) була приятелькою Нарбутової. Але вона спочатку не назвала імені своєї гості з Києва, тільки просила знайти приятельці працю в Січеславі: тоді українська Соціал-демократична партія мала там книгарню і видавництво „Камейар“.

Проф. Феденко зустрінувся з п. Нарбутовою та Катрею Котовою в Києві у січні 1919 р., коли там засідав Трудовий Конгрес. Нарбутова була в товаристві голови Директорії УНР Володимира Винниченка і його дружини Розалії. Нарбутова казала, що Винниченко тяжко переживав агресію російських військ.

Анна виявила із скляної шафи тарілки, філіжанки, цукор, масло і поставила на столі. Лариса підійшла до дзеркала і почала розчісувати волосся. Воно, лисніючі, якими хвилями збігло на плечі, тільки по кутках вибивалася синіна.

— Анно, чи ти знаєш, що я свіжо. А в мене таке гарне волосся було!...

Анна подумала: „Давно посивіла ти, небоже, бож хто інший, як не я забарляю тобі волосся, щоб тільки побачити шалену усмішку на твоїх устах...“ Щоб ти вірила, що твої роки не пройшли. А мої роки наче справді не пройшли і не принесли мені ні доброго, ні цікавого — завжди однаковісний!...

Стрепенулась Анна зі задуми і заговорили: — Сідай, Ларисо, а я нагрію воду на чай. У нас є ще бісквіти та й конфітура зі смаженої рожі. Пригадуйся, як це того року влітку наша кузина Марія нам принесла сміхоту смаженої рожі з п'яного господарства. А я її заховава за думкою, що може приїде якийсь день, коли захочемо його в особливій урочистості побачити. Намажемо рожею бісквіти і матимемо домашній торіт. Сьогодні якраз підхоже до цього пора, бо темно і лясно, і неприємно.

Лариса покляла грєбін на комоду, і в її погляді немов блиск зрозуміння поспішав назустріч Анні. — Коли сьогодні який

(Закінчення на стор. 4-й)

— Так, Анно. Буде так, як ти кажеш. Завтра напевно буде сонце. Тільки не думай, що зможу вийти на прогулянку, ти знаєш, що мені лікар заборонив ходити, щоб не втомлюватися. Я, як звичайно, залишуся вдома, а ти вже сама виберешся до міста. Ти старша, сильніша, піклуєшся мною і знаєш краще від мене, що потрібно купити.

— Ларисо, буде все, як ти хочеш. Це правда, що тобі важко вогору на шостий поверх виходити. А мені не шкодить, як трохи втомлюся, то пристану, відпочину. Я мушу завтра ще й на пошту, і до банку зайти. А ти, Ларисо, кетимешся на мене.

Голос Лариси, що досі дзвенів оксамитовою ніжністю, раптово перейшов в холод і звучав роздратуванням: — Анно, ти знаєш, що я не люблю сама залишатися вдома... Але, — вагалася мовла, переходили в шепіт, — як ти мусиш!...

Анна замовкла. Тоді Лариса, не дїждавшись відповіді, вагаючись, сказала: — А ти не бери до уваги те, що я говорю. Все вже добре. Анінчю, правда? Ти завтра підеши, а вернешся — я тебе гарненько привітаю. І квіти мені принеси, я у вазочку їх поставлю, намаляю їх і тобі подарую.

Анна знала, що це все вигадки. Гіляне Лариса на квіти, а потім навіть не заважуватиме їх. Вона також знала, що Лариса було б добре іноді проявляти, так то парадити... П'ять років від смерті свого чоловіка Максима, вона нізачо в світі не рухнулася нікуди. Завжди вимовляється, що в неї хворе серце, що сил немає. Так що Анні і хату прибирати, і готувати їжу, ходити на різні закупки. Однак, вона не нарікає, бож у неї на світі нікого немає, крім сестри. А як багато в світі людей, самотніх, розгублених, а інколи бездомних і хворих. Сумно їм і гірко; немає в них ні друга, ні родини, немає до кого заговорити. Аж поволи вони, самі не чувшись, починають розмовляти зі собою. Тому хвалити Бога, що вони обидві разом.

Раптово у кімнати зашліло світло, і Лариса від несподіванки, прислонившись очі, поклялася: — Отак, ні в кого не спитавши, нагло засвітило... А я люблю темряву, так темно і затишно було в хаті, тільки переключувалися гноми. Через те капосне світло Максим відійшов — не хотів, щоб хтось чужий його бачив. Анно, ти бачила, шоймо мій чоловік підходив під вікно. Ішов вулицею, пристанув і усміхнувся до мене. Шийо його

обвивав той шаль, що я йому сплела, а зодягнений був у темносіре пальто. Пригадуйся, як взимку ми разом з ним його купували і наряджувалися, як поїдемо в Україну відвідати батьків і наше родинне місто, і річку, де ми з тобою на льоду на ковзанках билися. Тільки одне мені важко зрозуміти, чому він сьогодні кликав мене до себе. А я звідси нікуди не хочу...

Гірко посміхнувшись, обізвалася Анна: — Чого тобі, Ларисо, хочешся? Щойно казала, що жаль, що відійшов, а тепер... — Але зразу поклала сестру і докинула: — Це я так, жартую. Не бієся, Ларисо, тобі ще довго, довге життя стелиться, та й що мені було б без тебе діяти? — Вона встала з крісла, і в світлі лампи її сиве волосся змерехтіло ширим сріблом. І на одну коротеньку мить її темнотобу очі приязним теплом зустріли голубинь очей Лариси.

Анна виявила із скляної шафи тарілки, філіжанки, цукор, масло і поставила на столі.

Лариса підійшла до дзеркала і почала розчісувати волосся. Воно, лисніючі, якими хвилями збігло на плечі, тільки по кутках вибивалася синіна.

— Анно, чи ти знаєш, що я свіжо. А в мене таке гарне волосся було!...

Анна подумала: „Давно посивіла ти, небоже, бож хто інший, як не я забарляю тобі волосся, щоб тільки побачити шалену усмішку на твоїх устах...“ Щоб ти вірила, що твої роки не пройшли. А мої роки наче справді не пройшли і не принесли мені ні доброго, ні цікавого — завжди однаковісний!...

Стрепенулась Анна зі задуми і заговорили: — Сідай, Ларисо, а я нагрію воду на чай. У нас є ще бісквіти та й конфітура зі смаженої рожі. Пригадуйся, як це того року влітку наша кузина Марія нам принесла сміхоту смаженої рожі з п'яного господарства. А я її заховава за думкою, що може приїде якийсь день, коли захочемо його в особливій урочистості побачити. Намажемо рожею бісквіти і матимемо домашній торіт. Сьогодні якраз підхоже до цього пора, бо темно і лясно, і неприємно.

Лариса покляла грєбін на комоду, і в її погляді немов блиск зрозуміння поспішав назустріч Анні. — Коли сьогодні який

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Володимир Добушак одержав звання доктора медицини

Володимир Добушак, син Володимира і Катерини з Кордів Добушаків із Спрінгфілда, Н. Дж., знайомий довголітній акордеоніст і керівник товариських програм на „Союзіші“, був 6-го червня ц. р. одним серед 180 випускників-лікарів, які закінчили Філадельфійський коледж Остеопатичної Медицини.

Перед тим д-р Добушак закінчив із ступенем бакалавра вільних мистецтв в коледжі Франкліна і Маршала в Ланкастері, Пенсильванії, а далі чотири роки студій привели до звання доктора Остеопатії.

Д-р Володимир з дружиною Марусею, з дому Сидорович, мешкає в Юніон, Н. Дж., де відбудували загальну лікарську практику в Меморіал Джералд шпиталі.

д-р Володимир Добушак
Родина Добушаків належить до 14-го Від. УНСОЮЗУ.

Юлія М. Романів закінчила з відзначенням студії

Юлія М. Романів, дочка Галини і Миколи Романових, замішаних в Норт Бергені, Н. Дж., успішно закінчила студії в Колдвелл коледжі зі ступенем бакалавра з двох головних предметів — історії Америки та англійської мови, здобуваючи відзначення „Кум лавде“.

Юлію прийнято на студії права до Сітон Голл університету.

Батьки Юлії відомі в Джерзі Сіті, як ширі і свідомі українці. Вони мають підприємство вантажних авт. Юлія і її батьки є членами 171-го Відділу УНСОЮЗУ.

Н. Н.

Юлія М. Романів

Ширше засідання Товариства за Патріархальний Устрій

Заходами Крайової Управи Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви в невідомо, 22-го травня ц. р., у Філадельфії відбулось поширене засідання членів управи і представників відділів Т-ва, включено з Чикаго, яке заступав д-р Василь Маркус. На порядку денному було два головні питання: справа Екхаристійного Конгресу і проблеми заповідної невідомої наради Постійного Синоду Помісної УКЦеркви.

Загальне представлення Екхаристійного Конгресу, що має відбутись від 1 до 8-го серпня ц. р., у якій участь у ньому, подає голова Крайової Управи д-р Микола Навроцький. Він також подає напружені, що можна ще зробити, щоб більше підкреслити участь Помісної УКЦеркви в Екхаристійному Конгресі. Після широкого обговорення і аналізу до порушення справ ухвалено, щоб відповідно підготувати й влаштувати „Українські дії під час Екхаристійного Конгресу“. Для цього намічено окремі програми, яка включатиме бенкет на пошану Патріарха „Помісної УКЦеркви Благочинного Отця Йосифа І, відбутись світового мирянського 3'їзду, 3'їзд Братств і Сестриг в Америці з вибором крайової управи, влаштування символічного на сучасні церковні проблеми, доповідання якого будуть визначні українські і чудові теологічні; влаштування українського концерту і ряд інших справ. Поруч з тим покликано до життя широкі Комітет, у справі якого повинні бути комунікат, до якого входять визначні дієві рухи за патріархат Помісної УКЦеркви з різних місцевостей на чолі з д-ром Миколом Навроцьким. Заданням цього Комітету буде зайняти реалізацію і переведенням повне наведене плану. До його компетенції буде належати цей план належно випрацювати й уточнити та поставити відповідні точки так, щоб не перекрещувались з іншими точками програми Екхаристійного Конгресу.

Під час наради окремо наголошено, що численна участь українських мирян в Екхаристійному Конгресі передбачається на останній дії Конгресу, себто 6, 7 і 8-го серпня ц. р. Тоді ми повинні

взяти численну участь. Отже ті, що не зможемо взяти участі під час всіх дієв Екхаристійного Конгресу, повинні взяти до уваги згадані дії.

Для з'ясування другої справи, себто заповідної Патріархотом Отцем Йосифом наради на 8 і 9-го травня ц. р. Постійного Синоду Помісної УКЦеркви, яка не відбулась, найкраще навести нотатку, що появилась 2-го травня ц. р. в газеті „Поступ“ у Вініпегу, яка є католицьким тижневиком, такого змісту:

„В суботу, 20-го березня ц. р. Святійший Отець Пала Паоло VI прийняв на приватній аудієнції нашого Митрополита Максиміана, який представив Святішому Отцеві потребу відбутись в Римі Синод Владик Помісної Української Католицької Церкви під провідом Первоієрарха Благочинного Отця Йосифа та широкі учасники Синоду були прийняті на приватній аудієнції у Святішого Отця. На цій аудієнції наші Владики просили б Святішого Отця про видання Зернених з приводу 30-річчя ліквідації більшовицької влади в Україні. Владика Максиміан подав українським мирянам, що в Україні, далі порушили б справу Українського Патріархату та жонатого клеру. Святійший Отець прихильно поставився до пропозиції Митрополита Максиміана, запевняючи свою батьківську пачатливість відносно переслідування нашої Церкви та територіального українського народу, перекладаючи при цьому своє Апостольське Благословення для всього українського народу. Аудієнція тривала півгодини.“

З цього видно, що Пала Паоло VI дав дозвіл на Синод наших Владик, а наш Патріарх Йосиф закликає тільки народи Постійного Синоду Помісної УКЦеркви і на жалю Священної Конгрегації для Східних Церков її перекреслила, бо в імені Папи Павла VI через папських нунців повідомлено наших Владик, які мали взяти участь у нарадах, щоб не їхали на наради Постійного Синоду Помісної УКЦеркви до Риму, бо, мовляв, для цього немає канонічної бази. Ніхто з Владик, крім Владик І. Права, не поїхав до Риму. Над цією справою розглянувшись широка дискусія і вирішено, що треба буде в цій справі провести належну працю.

Микола Галив

УКРАЇНЦІ! НАШІМ СТРЕМЛЕННЯМ 6, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОГО НЕЗАЛЕЖНОСТІ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

На СОЮЗІВЦІ...

V ТРІЙКОВИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР 1976 РОКУ

відбудеться

в суботу і неділю, 10-го і 11-го липня 1976 р.

- До участі в цьому турнірі запрошені найкращі українські й американські відбиванкові дружини із штатів: Нью Джерсі, Нью Йорк, Меріленд, Нью Гемпшир, Пенсильванія та шт. „Україна“ — Торонто, Канада.
- Початок турніру в суботу, год. 10-та ранку.
- Півфінали і фінали в неділю по полудні.
- Провід чоловічої Відбиванкової Ланки УСВТ „Чорноморська Січ“.

Комунікат т-ва „Бойківщини“

В дні 25-го і 26-го вересня ц. р. на Союзіші відбуватиметься Третій Великий 3'їзд колишніх мешканців Бойківщини з Канади й ЗСА. З причини посиленої русифікації та жорстокого терору на Рідних Землях московського окупанта, 3'їзд проходить під гаслом солідарності з нескореною Україною і нашою Верховиною.

У багатій програмі 3'їзду, з огляду на його маніфестаційний та демонстраційний характер, надських дієв і меморіал до поширеної на весь терен Бойківщини нової Головної Управи Т-ва, буде бенкет з відповідною доповіддю про положення в Україні й наші завдання на майбутнє, виступи відомих артистів української сцени і музичних віртуозів та товариська забава з показом ноші й вибором кралі та князів Бойківщини. Відзначиться теж 100-ліття поселення наших Верховинців у Північній Америці. В часі 3'їзду відкривають виставку численних і різноманітних експонатів народної творчості, зокрема церковного дерев'яного будівництва з Музею та Архіву Бойківщини у Філадельфії і приватних збірках. Для придбання фондів на дальші видання Т-ва „Бойківщина“ буде виграш з трьох висококомітетських мистецтв карпатських майстрів-картин.

Споვნені тут жедемо на стрічу з вами, щоб спільно згадати юні літа, рідні сторони, змагання за красу долу українського народу, щоб у гурті ідейних земляків зачерпнути нових сил до дальшої боротьби за нашу ідею.

Нас кличе карпатська Верховина, рідні села й міста, срібно-літні ріки та зелені верхи! До милої стрічі на III 3'їзді!

За Діловий Комітет 3'їзду:

Олександр Татомір
Софія Коморовська

В Міннеаполісі вшанували пам'ять Симона Петлюри

Українське громадянство Твин-Сіті під проводом Відділу УККА та і ромадського Комітету 30-го травня ц. р. в залі Українсько-Американського Дому в Міннеаполісі вшанувало пам'ять Голови Директорії і Головного Отамана військ Української Народної Республіки сл. п. Симона Петлюри.

Це був концерт на високому рівні. Програма концерту, яка складалася з 12-ти точок могли вдовольнити найбільш вибагливого глядача. А глядачів тих була повнісінька зала. З присмертністю треба відмітити, що до успішності концерту і взагалі до вшанування 50-ї трагічної річниці смерті Петлюри наше громадянство віднеслося зі зворушливим пієтетизмом, бо ми нас пів століття, а його заповіти, не те що не забуваються, а стають притягуючою силою, яка нас єднає в один моноліт. Доказом того є у нас і те, що всі товариства на терені наших міст взяли участь в Громадському Комітеті.

Ще далеко до початку концерту, а вже бачимо в залі п. ген. хор. Василя Филиновича та декількох ветеранів. Збоку залі є виставка: багато світлин Головного Отамана, рідкісні, небачені. Це власність генерала, пієтизм якого до тих справ повинен бути взором.

Починається концерт. Ве-

Пам'яті хорунжого УСС Михайла Гузара

Дня 15-го квітня ц. р. помер в одному ньюорському шпиталі адвокат Михайло Гузар, учасник наших визвольних змагань, який в рядах Українських Січових Стрілців в роках 1914 до 1920 зі зброєю в руках боровся за те, щоб здобути красу долу українського народу в самостійній українській державі.

Михайло Гузар народився 1-го квітня 1892-го року в місті Бучачі. Там він закінчив гімназію і ще перед Першою світовою війною почав студіювати право у Львівському університеті. Та надійшов 1914 рік, і Михайло Гузар пішов за поклик українського народу Української Національної Ради та вже в серпні 1914 року вступив в ряди Січових Стрілців, в рядах яких перебув Першу світову війну, а від 1918 року польсько-українську та московсько-українську війну.

Михайло Гузар служив при УСС в славіній сотні пізнішого полковника та міністра військових справ Дмитра Вітовського. Стрілець Михайло перебув зимову кампанію в роках 1914-1915, під час якої вступив в розвідні патруля в Карпатах, де треба було брати по пояс сім'ями. Автор цих рядків пам'ятає його з літа 1915 року, коли УСС йшли побігом походом за москалями, які втікали з Карпат аж за Стрипу на Поділля. Михайло був завжди веселою

Л. Луція

Коли людина не знає міста...

Не маю авта, то й не дуже студіюю плани міста, щоб знати, куди їхати, бо автобуси самі знають дорогу. Цим разом моя ігноранція по ставила мене в незручне положення.

Довідалася я, що українська танцювальна група влаштує попис дітвори в новій залі. Вирішила подивитися на наших надійних маленьких і трошки більших, хоч не дуже знала, в котрому місці точно ця зала знаходиться. При одній автобусовій перестанці побачила дві дівчинки у вишніх блузочках, — отже це напевно тут. Та помилилася. Замість на українську, попала на англійську імпрезу.

Вчитель групи, який був також заповідцем на імпрезі, говорив весь час по-англійськи. З його вступного слова й пояснив перед кожним точкою програми й довідалася про його і його дружини повну посвяту працю (та ще двох помічників) з дітьми, які вчаться танцювати, пластові і сумівська молодь несуть прапори та вмищують на сцені по обох боках портрету С. Петлюри, над ним — тризуб. Більш поретрету — білі квіти. А янгуз біла сцени посмертна маска і олови Отамана.

Почесть віда! — Схилилися прапори. Американський славень виконав А. Правдов. П. ген. хор. В. Филинович відкривав програму концерту: коротко по-вишньому. В ядерній доповіді п. Семенюк навітлює обстановку українства і важливість діяльності С. Петлюри. Декламує А. Правдов. Дуєт виконують пп. Міке і Цареградська, аккомпанює П. Цареградський.

До тріо приєднується ще Оленка Цареградська. В сольоспіві М. Даниленко виконав свою вмілість володіти широким діапазоном баритону. Відтак декламує П. Писарський. З черги З. Мельниченко, сопрано, з чуттям виконав дві пісні, аккомпанює К. Цареградська.

П. Даниленко своїм сольо „Україно, любов моя“ здобуває велике признання. На черзі спів хор „Дніпро“. Сольо Кіри Цареградської „Ой у полі жити“ (п'я і гармонізація) опановує аудиторію. Відповідання національного славня всіма закінчується цей вдатний концерт.

Під час концерту ще одна важлива подія: п. ген. хор. Филинович вручає голові Пластової Станиці інж. З. Степучковій копію прапора 1-го кінного полку ім. Максима Залізняка. Біля станичного молоді юнаки. Їх очі звернені на прапор. В душу входить надія — молодь вступає на наші місця.

Василь Пакуляк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОЮЗУ!В ТРЕТЮ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖАбл. п. мір фармації
ОСИНА ГОРОДИСЬКОГОЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
З ПАНАХИДОЮ
в Соборі СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ
в ЧІКАГО, ІЛЛ.739 N. Oakley Blvd., Chicago, Ill. 60612
у вівторок, 13-го липня 1976 р.о год. 7:45 рано
Цією дорогою повідомляю Рідних Друзів і Знайомих.
Про ласкаву участь і молитви в цей день за Душу
Покійного прошу —
дружина — МИХАЙЛИНАДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄТЬСЯ
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСТВО
ТА ЧЛЕНІВ СОЮЗІВЦІВУОІХ ДОВОКОЛИННІХ МІСЦЕВОСТЕЙ
СТЕНТІВ НЮ ДЖЕРЗІ, НЮ ЙОРКУ
І ПЕНСІЛЬВЕНІ.

Ліза Ладанай із закінченням студій отримала найвищі відзначення

Ліза Ладанай, дочка Людмили і Степана Ладанай, замішаних у Фейрво, Н. Дж., закінчила Фордгамський коледж бакалавратом з двох головних предметів — політичних наук і російської мови, одержуючи нагороду за советологію. Протягом усіх чотирьох років вона була на листі декана і на листі всеамериканських визначних студентів і була стипендісткою цього коледжу. Під час студій одержала ще дві приватні стипендії від Українського Народного Дому в Джерзі Сіті і від Польського Демократичного Клубу в Кліфсайл Парку. Ліза Ладанай задумує далі продовжувати студії.

Під час студій весь час була активна в Студентському Українському Клубі при коледжі.

Ліза Ладанай

Ліза і її батьки є членами 25-го Відділу УНСОЮЗУ.

Н. Н.

3 листів про книгу „Січей“

Дир. М. КОШАК: „Наше Покуття спало як зачарована царина, але Батько Кирило був тим лицарем, який своїми „Січами“ збудив її зі сну...“ То треба було все те бачити і пережити! То було щось такого, на що бракує слів, щоб те описати! То було чудо! Щось подібного сталося й тепер, коли по стільки роках удалося представити січовий рух у виданні, що залишились пам'ятником і для грядучих поколінь. Книга „Січей“ прекрасна, я не думаю, що аж такою буде!“

Те видання можна набувати в ціні \$12.00 у м'якій \$14.00 у твердій оправі (\$1.00 за поштову оплату) тільки по адресі:

КНУНА „SITCHEY“

11450 — 78 Ave., Edmonton, Alberta, Canada T6G 0N3

ІВАНА МАРТИНЮКА
ПРО СЕЛОЦЕНІВ ТА НОГО
ОКОЛИЦІ
у Бережанському повіті.

Число сторінок 460 — у твердій полотної обкладинці із золотом-друком. В книжці подано широкий огляд історії, побут і звичаї, які плекалі українські селяни в Галичині, протягом довгих століть. Книжка ілюстрована сільсько-господарським знаряддям включно з мітлою і коцюбою.

Для передплатників: 13.00 дол. Для післяплатників 15.00 дол. Передплату і пожертви просимо вислати до

Кредитової Кооператив „Самопоміч“

108 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Число konta — 7269

“It gives the lie to all the history books that reduce Shevchenko to a line — poet, painter, seif.”

“Battle Creek Enquirer and News”

SHEVCHENKO'S
TESTAMENT
ANNOTATED COMMENTARIES
by JOHN PANCHUK

CONTENTS:

Preface; Testament (Zapovit); The poetry of Shevchenko; Shevchenko as a National Hero; Three Years (Try Roky); Christmas Day — 1845; Biblical Influences; Mounds; The Steppe; The Dnieper; Ukraine: Name, Area, People; The Lure of Ukraine; Ukraine—Panorama; Ukraine Under the Tsars; Ukraine under the Commissars; Shevchenko's Ukraine; In Hoc Signo; Selected Translations; List of Published English Translations of Shevchenko's Testament.

Illustrations: Taras Shevchenko (Photo 1880); Taras Shevchenko Monument in Kaniv, Ukraine; Taras Shevchenko Monument in Washington, D.C.

Price: Soft Cover \$3.00, Hard Cover \$5.00.

SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Округи УНСОЮЗУ Стейту Нью Джерзі
НУАРК, ДЖЕРЗІ СІТІ, ПАССЕНІК
І ПЕРТ АМБОН

— влаштовують —

в неділю, 12-го вересня 1976 р.

година 12-та дня

в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

ПРОГРАМА БУДЕ ЗАПОДАНА ПІЗНІШЕ.

ЗАБАВА при звуках оркестри „ВИШИВКИ“ — В. ХОМУТ

ЗАМОВЧАННИЙ МИСТЕЦЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

свійської червоної армії на Україну.

Чи зійшлися Нарбут, чи помирився — невідомо. Невідома доля їх дітей — хлопчика й дівчинки. Останню вістку проф. Феденко мав від п. Нарбутової 1944 р. Вона була одружена з Броніславом Літкевичем, що був в Армії Української Національної Республіки державним інспектором, і з того часу знайомий П. Феденка.

Подружжя Літкевичів по-відомляло в Прагу десь із Карпат, що вони збираються прибути до Чехії, де ще панував у той час спокій.

Але то була остання вістка... Проф. Крашенніков в своїй доповіді згадав, що Юрій Нарбут перед своєю смертю велів покласти в його труну печатку „Лука Грабузов“. Ту печатку він знайшов у криниці з усякими старими речами в Києві, і з того часу виникла ціла „Грабузівна“. Так оповідав пізніше Павло Зайцев. Своєї сатиричної вірші Зайцев підписував — „Л. Грабузович“. Вони були надруковані в пресі на чужині.

Присутній

УРОЧИСТИМ ВІДЗНАЧЕННЯМ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

на в закритій і вгнітеной охолодженій залі „Беселки“ під звуки двох оркестрів.

Офіційна програма відмічання 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення відбулася в залі „Беселки“ в неділю по пол., майже до хвилини в той час, як 200 років тому 56 законодавців Континентального Конгресу підписали і проголосили Декларацію Незалежності, приготувану Томасом Джефферсоном. Після відспівання американського і українського національних гімнів, під аккомпанемент Володимира Гентіша, Василь Шуст, відомий артист американської сцени, відчитав в англійській і українській мові уривок із вступу до Декларації Незалежності, підкреслюючи її універсальне значення для всього людства, а зокрема для таких народів, як український, який змагається за свою волю і незалежність. Аня Дидик, демонструючи свою акторську всесторонність, попередила свою рецитацию „Боже, благослови Америку“ відповідним монологом, навізуючи до часу революції і народження американської республіки. Аня Дидик рівнож відчитала привітальні телеграми

від сен. Джеймса Ваклі і Боррена Андерсона та привітала присутніх на залі місцевих політичних діячів. Після урочистого вступу, другу частину програми виконали спів, танки, гумористичні скетчі до теми ювілейних святкування, що їх вивели на сцену інструментально-вокально-танцювальний ансамбль „Сопілка“ з Філадельфії в складі: М. Штинь, О. Гевка, Володимир Халко, Галка Козак-Халко, Марс, Халко, Марко Вандера, Ігнор, Ткачук і Анатоль Грицько. Їхні виступи гармонізували із скетчами, що їх вели А. Дидик, Роман Кизик і Роман Швед під час півторогодин-

ної програми, яку вкотре виповнена за нагороджування сплесками. Многочисливим на честь Америки і української громади з нагоди 100-ліття закінчення програми, під час якої мистками Слава Геруляк влаштувала виставку українських виступів 17 і 18-го сторіч на базі експонатів 64-го Від. С.А. У вечірніх годинах гості знову завітвали під звуки оркестру Союзівки і „Темпа“, а „фасверки“ пронизували нічну тишу з гуком і барвистими кольорами в честь 200-річчя Америки. В понеділок, 5-го липня, гості радувались есенційною погодою та холодною водою великого басейну. Деякі з них залишилися вже на вакації, а більшість шукала вигідних доріг в подорож домі.

Праця Відділу ОЖ ОЧСУ в Чикаго

Дня 5-го квітня ц. р. відбулися Річні Загальні Збори місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ в Чикаго. У звітах уступаючої Управи подано образ широкосекторної діяльності Відділу за діловий 1975 рік. До активності Відділу належали ширші сходження членства, на яких обговорювано організаційні справи, пов'язані з підготовкою ім-

през чи інших завдань, що їх ставило місцеве громадське життя. З імпровізації Відділу треба згадати святкові сходження призначені жінкам-героїням.

В місяці липня в Чикаго обходимо „День Поневолених Націй“, Відділ ОЖ ОЧСУ — єдине жіноча організація, що бере активну участь спільно з 8-им Відділом ООЧСУ і Українським Визвольним Фронтом в походи, що відбуваються на голівній вулиці міста Чикаго. В останні походи 20 жінок з Відділу ОЖ ОЧСУ, перебраних в одяг в'язнів з лопатами в руках, символізували українських жінок-політв'язнів, котрі каруються в московських таборах.

Кожного року посадник міста Чикаго запрошує на імпрезу „Венецький Ніч“. Ця імпреза відбувається на озері Мічиген. Відділ ОЖ ОЧСУ взяв активну участь в тій імпрезі і достав третю нагороду за гарно прибраний човен.

Пізнью осінню відбувається міжнародна виставка міста Чикаго в будинку Неві Пір над водою, котра триває три дні. В цій виставці Відділ ОЖ ОЧСУ бере активну участь. Прибрав свій павільйон мистецької виставки, українську ялинку і українську кухню. Секція господарча, котрій належить призначення, приготування вареників, голубців, борщ і цілі обіди, як рівнож каву і солов'яче печиво домашнього виробу. На цю імпрезу приходять тисячі відвідувачів.

До розважних імпрез належали: літній пікнік „обжинки, товариські зустрічі за кавою і солодом“. Управа Відділу вдержувала жижий зв'язок із своєю Централею, брала участь у Конференції Українського Визвольного Фронту та була заступлена на річній конференції в Нью Йорку.

З фінансового боку Управа Відділу вивирняла всі свої зобов'язання супроти Централею та виснагувала певні суми грошей на різні церковні і народні цілі, зокрема для Юного СУМА.

По вичерпанні звітів і дискусій Контрольна комісія укліла абсолютну уступуючу Управі і подякувала за великий жертвенний вклад праці Надії Голяш, що очолювала Управу Відділу через 8 років.

Нову Управу Відділу очолила Ніна Павлюк.

Надія Стельмах

БАТЬКИ! Загніжте замолу ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є **будущність**, в нашій громаді **Український Народний Союз**, щоб забезпечити їм кращу і вільну світлість нового світового члена!

Посмертна згадка

Оце вже третя річниця відходу у вічність заслуженого світлиця 6. п. Адольфа Карп'юка. Вона болоча не тільки для смутком опечаленої вдови пані Романи, але також і для Українського Фотографічного Товариства, якого Покійний був вірним членом по кінець свого життя.

Адольф Карп'юк вже юнаком залюбки займався фотографією, та коли у Львові гурток світлиців заснував Українське Фотографічне Т-во „УФОТО“, він зразу, як Член Управи, активно включився в діяльність пращо Товариства.

Приєднував членів-початківців та завантажених світлиців. Організовував, темнички-лабораторії і дбав про їхне обладнання й устаткування. А те, на тодішні часи, було невичайно важливою справою, бо лише дехто із замочіших втішався власною темничкою. Львівська світлиця виконувала свої світлиці в темничках УФОТ-а. При цьому треба згадати, що світлиці всі свої праці, від негативу до позитиву і муральну пращо на користь української мистецької фотографії УФОТО обрало Адольфа Карп'юка своїм почесним членом.

Покійний залишив великий фотографічний архів і, невикінчену пращо „УФОТО у світлицях“. Покійний Адольф був надзвичайно милою владі. Завжди усміхнений, готовий кожному у всьому прислужитися. Пам'ять про Покійного залишиться надовго між нами.

Е. Ч.

бл. п. Адольф Карп'юк

на еміграції не закидав крайових традицій УФОТ-а.

Коли в Нью Йорку при Літературно-Мистецькому Клубі відновилося львівське УФОТО, Адольф Карп'юк сповняв в ньому обов'язки секретаря по кінець свого життя. За його жертвенну і муральну пращо на користь української мистецької фотографії УФОТО обрало Адольфа Карп'юка своїм почесним членом.

Покійний залишив великий фотографічний архів і, невикінчену пращо „УФОТО у світлицях“. Покійний Адольф був надзвичайно милою владі. Завжди усміхнений, готовий кожному у всьому прислужитися. Пам'ять про Покійного залишиться надовго між нами.

STAKKA COMPANY
APARTMENT 504S
45 East 7th St.
Tel. GE 3-8550, New York, 10003

НИТКИ ДМІ для вишивання, матеріали та канва різного роду для вишивання — у великому виборі в АРЦІ, та у всіх українських крамницях в ЗСА.

РІЗНЕ

В КЕРТОНКОНІ, окрема хатина, 2 і пів кімнати, кухня, купальня, повний гарно уряджене, з городцем, дешево до виїзду, від зараз, на літо чи й довше, вигідне положення, кілька хвилин ходу до пляжу, автобуси тощо, та й до пляжі, над гірською річкою з пстружками, 2 м. від Союзівки. Можна мати власний телефон, телевізор та й охолодження.
Тел. (914) 626-7894 по 6-й веч.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до **УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.** 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

НА ПРОДАЖ НОВИЙ ДІМ біля Союзівки, на оселі „Золота Осінь“. — Deed & Title. Оферти через Prospectus 708. Інформація телефоном: (914) 626-7315

HELP WANTED

EXP. HIGH DIE CUTTERS Envelopes, day & night shifts. Envelope experience preferred or will train.
Call (201) 773-7500 REGAL ENVELOPE

INJECTION MOLDMAKERS

Experienced, salary open, excellent opportunity, overtime benefits.
20 Jones St., New Rochelle, N.Y. (212) 882-4800 Ask for Fred

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

■ АВТОМ
■ ВИЗНАКОМ АБО ЧУВАМ
■ АВТОБУСОМ
■ ПОІЗДОМ
■ ЛІТАКОМ
■ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хороще

Бач

анцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 863-2476

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-3630

Директор **НОСФ**

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каліфорнії, положення в кожному районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ЦІЛА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Ванд Врукі і перенесенням тіл-них останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

Увага! Вже появилася друком книжка Увага!

ІВАНА КЕДРИНА

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРИ
LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY
Книжка у твердій темно-блакитній політовій обгортці, із золотими літерами, роботи мистця **ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО**.

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.
СВОБОДА, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Увага! Вже появилася двомовна Увага!

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр.-Чирівського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками
Мотрі Ходинової
144 сторінок. Люксусове видання, на кредовому папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.
Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07306

особливий вечір, дозволю мені прилагодити все до чаю. Ти втомлена напевно...

Коли обидві посідали до столу, в Ларисиних очах змилнулася тінь смутку. І вона жалісливо простягнула руку до сестри, немов шукаючи рятунку.

— Шось тобі долягас, Лариско? От, краще розкажи шонебудь, — і прикрила руку сестри своєю.

І Лариса, наче дитина, забувши, що ще перед хвилиною й було сумно, весело почала розповідати про давні часи... Про те, як вони обоє з Максимом вибиралися на полювання, а в неї кінь вороний був, наче іскра, ніс її полями, левадами, не стримався... А раз він чомусь сполоснувся і її скинув, так що мусили везти її до лікарні. І хоча вередливий був, любила його. Після того якійсь час Максим мусів їздити на полювання сам, але завжди казав, що без неї воно не те... А її собаки! Вони були славі на всю околицю. А потім звернулася до Аніи: — Даруй мені, що про себе тільки оповідаю, бо може тобі жаль, що ти нічого такого радісного не знала, але ти ніколи не хотіла з нами їздити на полювання.

Хотіла й Анна їздити верхи, та якось до цього ніколи не доходило, завжди її треба було щось робити вдома. А про полювання — це вже Ларисині вигадки. У них в Україні було невеличке господарство, коні в них були, однаке рідко на них їздили верхи, а частіше запрягали їх батько до плуга чи до воза, щоб зорати поле або привезти сіно чи збіжжя.

А потім вони встали від столу, і Анна заходила мити посуд, — теплої води в домі вже давно не було, і її завжди приходилося підігрівати.

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery